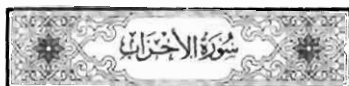

(33) ซูเราะฮ์ อัลอะหฺซาบ

เป็นบัญญัติมะตะนียะฮ์ มี 73 อายะฮ์

ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ อัลอะหฺซาบ

ซูเราะฮ์อัลอะหฺซาบเป็นซูเราะฮ์มะตะนียะฮ์ ซึ่งประมวลไว้ด้วยการตราพระบัญญัติเกี่ยวกับการดำรงชีวิตของประชาชาติอิสลาม เช่นเดียวกับซูเราะฮ์ มะตะนียะฮ์ อื่นๆ สำหรับซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงการดำรงชีวิตของบรรดามุสลิม ทั้งในด้านส่วนตัว และในด้านที่เกี่ยวกับผู้อื่นโดยทั่วไป โดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับครอบครัว ซึ่งได้วางระเบียบการปกครองเอาไว้เพื่อคุ้มครองสังคมให้มีความสุข และยกเลิกขนบธรรมเนียมประเพณีที่สืบทอดกันมาแต่อดีต เช่น การเอาลูกของคนอื่นมาเลี้ยงเป็นบุตรบุญธรรม การกล่าวซิชาร์ (การกล่าวคำหย่าแบบสมัยญาฮิลียะฮ์) คือฝ่ายชายกล่าวกับภริยาของเธอว่า “เธอเป็นเสมือนหลังของมารดาของฉัน” การเชื่อมั่นว่าคนหนึ่งมีสองหัวใจ ตลอดจนลบล้างการเชื่อถืออย่างคร่ำครึและลำหลังของสังคมญาฮิลียะฮ์ ซึ่งเป็นที่แพร่หลายอยู่ในขณะนั้น

หัวข้อใหญ่ๆ ของซูเราะฮ์นี้อาจสรุปได้ดังนี้

1. ข้อชี้แนะต่างๆ และมรยาทอิสลาม
2. กฎระเบียบการปกครองและการตราพระบัญญัติ
3. การกล่าวถึงเรื่องของสงครามอัลอะหฺซาบและบะนีญุรียะฮ์

เรื่องทีหนึ่ง ได้กล่าวถึงมรยาทของสังคมบางอย่าง เช่น มรยาทการรับเชิญไปกินเลี้ยง มรยาทการปกปิดร่างกายของสตรี และหิญาบ และการแต่งตัวของสตรี มรยาทการปฏิบัติและการยกย่องให้เกียรติแก่ท่านรอซูล คือลัลลุลอซุอะลัยฮิวะซัลลัม ตลอดจนมรยาทอื่นๆ ที่เกี่ยวกับสังคม

เรื่องที่สอง ได้กล่าวถึงระเบียบข้อบัญญัติบางประการ เช่น บัญญัติเกี่ยวกับการกล่าว “ซิชาร์” การเลี้ยงลูกคนอื่นเป็นบุตรบุญธรรม เรื่องเกี่ยวกับมรดก การสมรส

กับสตรีที่ถูกหย่าจากบุตรบุญธรรม การมีภริยาหลายคนของท่านรอซูล คืออลัลลอฮฺ-อะลัยฮิวะซัลลัม และเคล็ดลับของเรื่องนั้น บัญญัติเกี่ยวกับการขอพรให้ท่านรอซูล คืออลัลลอฮฺอะลัยฮิวะซัลลัม บัญญัติเกี่ยวกับการคลุมศีรษะของสตรี บัญญัติเกี่ยวกับการเชิญไปกินเลี้ยง และอื่น ๆ อีก

เรื่องที่สาม ซูเราะฮฺนี้ได้กล่าวอย่างละเอียดถึงสงครามสนามเพลาะที่เรียกกันว่า สงคราม “อัลอะหฺซาบ” และได้วาดเค้าโครงให้เห็นภาพลักษณะอย่างละเอียดถึงการรวมหัวกันของพลังพวกที่ฝ่าฝืนและพลังแห่งความชั่ว เพื่อต่อต้านบรรดามุอฺมิน ผู้ศรัทธา โดยเปิดโปงสิ่งซ่อนเร้นของพวกมุนาฟิกัน และได้เตือนพวกเขาให้ตระหนักถึงแนวทางการปฏิบัติที่มีเล่ห์เหลี่ยมและชั่วช้า ซูเราะฮฺนี้ได้กล่าวถึงพวกเขาทั้งในตอนเริ่มและตอนจบ และได้กล่าวเตือนบรรดาผู้ศรัทธาให้รำลึกถึงความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่ของอัลลอฮฺ ตะอาลา ที่มีต่อพวกเขา ในการตอบโต้เล่ห์เหลี่ยมของฝ่ายตรงข้าม ด้วยการส่งมะลาอิกะฮฺและลมพายุมา นอกจากนี้ยังกล่าวถึงสงครามบะนีกร็อยเซาะฮฺ และการที่พวกยะฮูดีบิดพริ้วสัญญาที่มีต่อท่านรอซูล คืออลัลลอฮฺอะลัยฮิวะซัลลัม

ชื่อของซูเราะฮฺ

ซูเราะฮฺอัลอะหฺซาบถูกเรียกชื่อนี้เพราะว่า พวกมุชริกีนได้รวมกันเป็นสมัครพรรคพวกเพื่อต่อต้านบรรดามุสลิมในทุก ๆ ด้าน พวกกัฟฟารมักกะฮฺได้ร่วมกับตระกูลฆ็อฎฏาน บะนีกร็อยเซาะฮฺ และพวกอันธพาลอาหรับ เพื่อทำสงครามกับบรรดามุสลิมิน แต่ทว่าอัลลอฮฺทรงตอบโต้พวกเหล่านั้นให้ประสบกับความปราชัยในการทำสงครามครั้งนี้เป็นการพอเพียงแก่บรรดามุอฺมินที่ได้เห็นสิ่งปาฏิหาริย์อย่างชัดเจน

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปรานี
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

1. โอ้ นะบี! จงอย่าเกรงอัลลอฮ์¹ และอย่าเชื่อฟังพวกปฏิเสธศรัทธาและพวกมุนาฟิกีน² แท้จริงอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ
2. และจงปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกวะฮีย์³ แก่เจ้าจากพระเจ้าของเจ้า แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรู้ดียิ่งในสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ⁴
3. และจงมอบความไว้วางใจแต่อัลลอฮ์ และพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์เป็นผู้คุ้มครอง⁵
4. อัลลอฮ์มิได้ทรงทำให้ชายใดมีสองหัวใจในทรงอกของเขา⁶ และพระองค์มิได้ทรงทำให้ภริยาของพวกเจ้า ซึ่งพวกเจ้าหย่าพวกเธอ (ด้วยการกล่าวซิฮาร) ว่าเป็นแม่ของพวกเจ้า⁷ และพระองค์มิได้ทรงทำให้การเรียก (ลูกบุญธรรม)

يَأْتِيهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١﴾

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
يَعْلَمُ لَكُمْ خَيْرًا ﴿٢﴾

وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٣﴾

مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ ۚ وَمَا جَعَلَ
أَزْوَاجَكُمْ الَّتِي تَنْظُرُهُنَّ مِنْهُنَّ أَنْهَنَّهُنَّكَ ۚ وَمَا جَعَلَ
أَدْعِيَاءَكُمْ أَنْبَاءَكُمْ ۚ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ ۗ وَاللَّهُ
يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ﴿٤﴾

¹ เป็นการเรียกที่ให้เกียรติและยกย่อง เพราะคำว่า นะบี นั้นทำให้เกิดความรู้สึกถึงความยิ่งใหญ่ และการให้เกียรติ คือ จงอ้างและยึดมั่นต่อการยำเกรงอัลลอฮ์

² นักตีฟซอริบายว่า พวกมุซริกีนได้ขอร้องท่านรอซูลุลลอฮ์ คือลลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม มิให้กล่าวถึงบรรดาเจ็ดขอพวกเขาไปในทางที่ดี และว่าบรรดาเจ็ดเหล่านั้นจะให้ความช่วยเหลือได้ ท่านรอซูลคือลลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัมไม่พอใจต่อคำกล่าวนั้น อายะฮ์นี้จึงถูกประทานลงมา

³ คือบัญญัติศาสนาอันเที่ยงธรรมและมีเหตุมีผล

⁴ ไม่มีกิจการใดๆ ของพวกเจ้าจะเป็นที่ปกปิดแก่พระองค์ และพระองค์จะเป็นผู้ตอบแทนมัน

⁵ คือเป็นผู้พิทักษ์และช่วยเหลือเจ้าและบรรดาสาวกของเจ้า

⁶ มุญาฮิดกล่าวว่า อายะฮ์นี้ประทานลงมาเพื่อประณามชาวกุเรซคนหนึ่งที่ว่ามีสองหัวใจ เพราะความฉลาดแกมโกงของเขา เขากล่าวว่า ในทรงอกของฉันมีสองหัวใจ หัวใจหนึ่งดียิ่งกว่าหัวใจของมุฮัมมัด

⁷ อิบน์ญุสัยบีนกล่าวว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงแจ้งให้ทราบ ว่า ภริยานั้นจะเป็นแม่ไปไม่ได้ ในสมัยญาฮิลียะฮ์จะใช้คำนี้เป็นการหย่าภริยา เช่นกล่าวว่า เธอ นั้นเสมือนกับหลังของแม่ของฉัน

ของพวกเขาว่าเป็นลูก (ที่แท้จริง) ของพวกเขา
นั่นคือการกล่าวของพวกเขาด้วยปากของพวกเขา
เจ้า¹ และอัลลอฮ์นั้นตรัสสั่งจะ² และพระองค์
ทรงชี้แนะแนวทางที่ถูกต้อง

5. จงเรียกเขาเหล่านั้นตาม (ชื่อ) พ่อของพวกเขา³ มันเป็นการเที่ยงธรรมกว่า ณ ที่อัลลอฮ์
หากพวกเขาไม่รู้จักพ่อ (จริง ๆ) ของพวกเขา
ดังนั้น พวกเขาก็คือพี่น้องร่วมในศาสนาของ
พวกเขาและผู้ใกล้ชิดของพวกเขา⁴ และไม่เป็น
ที่น่าตำหนิแก่พวกเขาในสิ่งที่พวกเขาผิดพลาด
ในเรื่องนั้น⁵ แต่สิ่งที่จิตใจของพวกเขามีความ
มุ่งหมายต่างหาก⁶ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภิ
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

6. นะบี้นั้นเป็นผู้ใกล้ชิดกับบรรดาผู้ศรัทธายิ่ง
กว่าตัวของพวกเขาเอง⁷ และบรรดาภริยาของ
เขา (นะบี) คือมารดาของพวกเขาและเครือญาติ
ร่วมสายโลหิต⁸ บางคนในหมู่พวกเขาใกล้ชิด
กับอีกบางคนยิ่งกว่าบรรดาผู้ศรัทธาและบรรดา

أَدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ
فَإِن لَّمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ
فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ وَلَا كُنْ مَا تَمَعَّدْتُمْ لِقَوْلِكُمْ
وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٦﴾

الَّتِي أُوتِيَ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَرْوَاحُهُمْ
أُمَّهَاتُهُمْ وَأُولَئِكَ الْأَرْحَامُ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ
فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ
إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أَوْلِيَائِكُمْ مَعْرُوفًا
كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ﴿٦﴾

¹ มันมิใช่ข้อเท็จจริง

² ที่ตรงกับข้อเท็จจริง

³ จงเรียกชื่อเขาให้ถูกต้องตามความเป็นจริง เช่น ไซด อิบนาฮารีซะฮ์ ซึ่งฮารีซะฮ์เป็นพ่อจริง ๆ ของไซด
มิใช่ไซด อิบนูฮัหมัด ซึ่งฮัหมัดมิใช่พ่อของไซด แต่ได้ขอเอามาเป็นลูกบุญธรรม

⁴ คือจงเรียกเขาว่า ไอ์พี่น้องของฉัน ไอสหายของฉัน หมายถึงการเป็นพี่น้องกันในทางอิสลาม

⁵ คือไม่เป็นโทษและไม่เป็นบาปแก่ผู้ที่พวกเขาเรียก เขาคิดไปจากพ่อแท้ ๆ ของเขา

⁶ แต่เป็นโทษและเป็นบาปในสิ่งที่พวกเขาดังใจเรียก เขาคิดไปจากพ่อแท้ ๆ ของเขา

⁷ เพราะท่านเป็นผู้มีความเมตตาและสงสารพวกเขา ฉะนั้นท่านจึงเป็นผู้ที่มีความเหมาะสมยิ่งกว่าตัวของ
พวกเขาเองในทุก ๆ สิ่ง เช่น เรื่องเกี่ยวกับศาสนา และเรื่องของคุณยา

⁸ คือญาติพี่น้องที่ใกล้ชิด

ผู้อพยพในบัญญัติของอัลลอฮ์¹ เว้นแต่พวกเจ้า จะกระทำความดีแก่สหายนิกิตของพวกเจ้า² นั้นได้มีบันทึกไว้แล้วในคัมภีร์

7. และจงรำลึกถึงขณะที่เราได้เอาค้ำมั่นสัญญา ของพวกเขาจากบรรดานะบี³ และจากเจ้า และจากนุหฺ และอิบรอฮีม และมุซา และอีซา อิบน์มรยัม และเราได้เอาค้ำมั่นสัญญาอย่าง หนักแน่นจากพวกเขา⁴

8. เพื่อพระองค์จะทรงสอบถามบรรดาผู้สัจย์ จริง เกี่ยวกับความสัจย์จริงของพวกเขา⁵ และ พระองค์ทรงเตรียมการลงโทษอันเจ็บปวดไว้ แก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา

9. โอ้อบรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย! จงรำลึกถึงความ โปรดปรานของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเจ้า ขณะที่ กองทัพข้าศึกเข้ามารุกรานพวกเจ้า⁶ แล้วเรา ได้ส่งลมพายุพัดใส่พวกเขา และกำลังทหารที่

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٦٧﴾

لِيَسْتَلَّ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٦٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٦٩﴾

¹ คือเป็นผู้ที่เหมาะสมเกี่ยวกับเรื่องมรดก

² หมายถึงทำความดีกับพี่น้องมุฮิมินและชาวมุฮาญีรีน ในขณะที่พวกท่านมีชีวิตรอยู่ หรือพวกท่านจะสังเวยให้พวกเขาเมื่อสิ้นชีวิต เพราะการกระทำเช่นนั้นเป็นที่อนุมัติ

³ คือให้พวกเขาศรัทธาต่อศาสนของมูฮัมมัดและศาสนของบรรดานะบี ด้วยการให้ค้ำมั่นสัญญาอย่างหนักแน่นและสาบานที่จะรักษาค้ำมั่นสัญญาดังกล่าวนั้น

⁴ คือให้บรรดานะบีรักษาค้ำมั่นสัญญาที่ได้ให้ไว้ในการเผยแผ่ศาสนาของพระองค์

⁵ ในวันกียามะฮ์พระองค์จะทรงสอบถามบรรดานะบีที่มีความสัจย์จริง ถึงการเผยแผ่ศาสนาต่อชนชาติของพวกเขา

⁶ อะบูนุสสะอูดกล่าวว่า กองทัพข้าศึกหมายถึงพวกกุเรชและอาหรับตระกูลม็อฏกุฟาน พวกยะฮูดตระกูลกูรียะฮะฮ์ และบะนีอันนะฎีร ซึ่งมีกำลังพลทั้งหมดประมาณหนึ่งหมื่นสองพันคน เมื่อท่านรอซูล คือลลิลลฮุอะลียฮ์อะซซะลัม ได้รับข่าวการมุ่งหน้าเข้ามาของฝ่ายข้าศึกเช่นนั้น จึงได้สั่งให้ขุดสนามเพลาะรอบเมืองอัลมะดีนะฮ์ โดยการขุดของ ซัลมาน อัลฟารีซี และท่านได้นำกำลังทหารมุสลิมีนจำนวนสามพันคนออกไปตั้งรับฝ่ายศัตรูอยู่ที่สนามเพลาะ

พวกเจ้ามองไม่เห็น¹ และอัลลอฮฺทรงเห็นสิ่งที่พวกเจ้ากระทำ²

10. เมื่อพวกเขายกทัพมายังพวกเจ้า ทั้งจากทางข้างบนของพวกเจ้า³ และจากทางข้างล่างของพวกเจ้า⁴ และเมื่อนัยน์ตาได้เหลือกลานและหัวใจได้มาจากอยู่ที่ลำคอ⁵ และพวกเจ้านึกคิดกันต่าง ๆ นานา⁶ เกี่ยวกับอัลลอฮฺ

11. ณ ที่นั้นขณะนั้น บรรดาผู้ศรัทธาได้ถูกทดลอง และพวกเขาถูกทำให้เคลื่อนไหวสั่นสะเทือนอย่างรุนแรง⁷

12. และจงรำลึกถึง เมื่อพวกมุนาฟิกัน และบรรดาผู้ที่หัวใจของพวกเขามีโรค กล่าวว่า อัลลอฮฺและรอซูลของพระองค์มิได้สัญญาแก่เราอย่างใด นอกจากการหลอกลวงเท่านั้น⁸

إِذْ جَاءَكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ
وَإِذْ رَأَيْتُمُ اللَّيْلَ مَلِيحًا مُغِيبًا
الْحَاكِمِ وَتَنْظُرُونَ بِاللَّهِ الظُّنُونًا ﴿١٠﴾

هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زَلْزَالًا شَدِيدًا ﴿١١﴾

وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ﴿١٢﴾

¹ คืออัลลอฮฺ ตะอาลา ได้ทรงให้ลมพายุพัดกระหน่ำในเวลากลางคืนที่มีมืดทึบและหนาวเหน็บ ทำให้ที่พักถูกลมพัดปลิวพังพินาศ และกำลังทหารล้อมจับกันระเนระนาด และพระองค์ก็ได้ทรงส่งมะลาอิกะฮฺจำนวน 1,000 ท่านมาทำให้พวกซำคีกหวาดกลัว

² คือการซูดหลุมทำสนามเพลาะ และการมีจิตใจเข้มแข็งด้วยการสนับสนุนของท่านนะบี คือลัลลอฮฺ-อะลียฮิวะซัลลัมในขณะนั้น

³ คือทางทิศตะวันออกเป็นกองทัพของตระกูลอะลัดและฆ็อฎฏาฟาน

⁴ คือทางทิศตะวันตก เป็นกองทัพของพวกกุเรช กิหนะฮฺ และพวกอันศาลาฮฺ โดยได้รับการสนับสนุนจากพวกยะฮูดี บะนีกร็อยเซฮฺ ซึ่งได้มีสัญญาอยู่กับท่านรอซูล คือลัลลอฮฺอะลียฮิวะซัลลัม

⁵ เป็นการเปรียบเทียบ หมายถึงความตระหนกตกใจและความกลัว

⁶ พวกมุนาฟิกันคิดว่าบรรดามุอฺมินถูกปราบอย่างถอนรากถอนโคนแล้ว บรรดามุอฺมินก็คิดว่าพวกเขาจะได้รับความช่วยเหลือ

⁷ คือบรรดามุอฺมินได้ถูกทดสอบ เพื่อจะรู้ว่าใครเป็นผู้มีความจริงใจ ใครคือมุนาฟิกัน

⁸ ผู้ที่กล่าวเช่นนี้คือ มุอฺดบ อิบน์ กุไซร เพราะการอิมานมิได้เข้าไปสิงสู่อยู่ในหัวใจของพวกเข

13. และจงรำลึกถึง เมื่อกลุ่มหนึ่งจากพวกเขา (มุนาฟิกัน)¹ กล่าวว่า โอ้ชายยัษริบเอ๋ย! ไม่มีที่ตั้งมั่นสำหรับพวกท่านแล้ว (เพื่อต่อสู้กับข้าศึก) จงกลับไปเสียเถิด² และกลุ่มหนึ่งจากพวกเขา จะขออนุญาตกับท่านนะบีว่า บ้านของพวกเรา ไม่มีอะไรปกปิด ไม่มั่นคง และมันมิได้เป็นเช่นนั้น³ พวกเขามิได้ประสงค์สิ่งใด นอกจากการหนี (จากการทำสงคราม)

14. และถ้ามีการรุกรานมายังพวกเขาจากรอบนอกเมืองของมัน แล้วพวกเขาได้ถูกปลุกปั่นให้ก่อความไม่สงบ⁴ แน่نون พวกเขาจะกระทำทันที และพวกเขาจะไม่ลังเลแม้แต่น้อย

15. และโดยแน่นอน พวกเขาได้ให้สัญญาต่ออัลลอฮ์มาก่อนแล้วว่า พวกเขาจะไม่หันหลังกลับ⁵ และสัญญาของอัลลอฮ์นั้นจะถูกสอบถาม

16. จงกล่าวเถิดมุฮัมมัดว่า การหนีนั้นจะไม่อำนวยความสะดวกอันใดแก่พวกท่าน หากพวกท่าน (ต้องการ) จะหนีจากความตายหรือการ

وَإِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِّنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِن يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا ﴿٣٣﴾

وَلَوْ دَخَلَتْ عَلَيْهِمْ مِّنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سَأَلُوا الْفِتْنَةَ لَأَنفَرُوا وَمَا تَلَبَّسُوا بِهَا إِلَّا بَيْدًا ﴿٣٤﴾

وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُؤَدُّونَ إِلَّا الذِّبْنَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ﴿٣٥﴾

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِن فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذَا لَا تُنْعَمُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٣٦﴾

¹ พวกเหล่านั้นคือ เอาส อิบ努 ก็อยซีย และสมุนของเขา และอูบัย อิบ努 สะลุล พร้อมด้วยพรรคพวกของเขา

² ปล่อยให้มุฮัมมัดและสาวกของเขาอยู่แต่ลำพังเถิด

³ เป็นการปฏิเสธจากอัลลอฮ์แก่พวกเขา คือเรื่องมันมิได้เป็นไปตามที่พวกเขาอ้างดอก

⁴ หากพวกศัตรูบุกกรุกเข้ามาหาพวกมุนาฟิกันจากรอบตัวเมืองมะดีนะฮ์ แล้วขอร้องให้พวกเขาปฏิเสธศรัทธา และฆ่าบรรดามุสลิมิน พวกเขา ก็จะปฏิบัติอย่างรีบด่วน

⁵ คือก่อนสงครามอัล ค็อนดัก และหลังสงครามบัตร์ พวกเขาได้สัญญากับอัลลอฮ์ว่า พวกเขาจะไม่หนีการทำสงคราม

รบราฆ่าฟันกัน¹ และเมื่อนั้นพวกท่านจะไม่
ได้ยินเสียงกัน นอกจาก (ใน) เวลาอันเล็กน้อย²

17. จงกล่าวเถิดมุฮัมมัด ใครเล่าจะปกป้องพวก
ท่านให้พ้นจากอัลลอฮฺไปได้ หากพระองค์ทรง
ปรารถนาให้ความเสียหายแก่พวกท่าน หรือ
หากพระองค์ทรงปรารถนาให้ความเมตตา
แก่พวกท่าน และพวกเขาจะไม่พบใครอื่นจาก
อัลลอฮฺเป็นผู้คุ้มครองและเป็นผู้ช่วยเหลือแก่
พวกเขา³

18. แน่หนอน อัลลอฮฺทรงรู้บรรดาผู้ขัดขวางใน
หมู่พวกเจ้า⁴ และผู้ที่กล่าวแก่พี่น้องของพวกเขา
เขาว่า มาหาพวกเราทางนี้⁵ และพวกเขาจะ
ไม่มาร่วมกันต่อต้านข้าศึก นอกจากจำนวน
เล็กน้อย⁶

19. เป็นคนตระหนี่กับพวกเจ้า⁷ ครั้นเมื่อความ
กลัว (อันตราย) ปรากฏขึ้น เจ้าจะเห็นพวกเขา
จ้องมองไปยังเจ้า สายตาของพวกเขาเหลือกกลิ้ง

قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا
أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهْمُ مِنَ اللَّهِ
وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٧﴾

قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّضِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ
هَلْ أَيْتَانَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَأْسَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨﴾

أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يُنظَرُونَ
إِلَيْكَ دُورًا وَعَيْنُهُمْ كَالَّذِي يَنْظُرُ عَلَى مِنَ الْمَوْتِ
فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَفُوكُمْ بِأَلْسِنَةٍ حِدَادٍ

¹ คือการหนีทำสงครามหรือความตายนั้น จะไม่ทำให้พวกท่านมีอายุยืนนาน หรือจะยึดเวลาการตายของ
พวกท่านออกไป

² เพราะความตายคือทางกลับของทุกสิ่งที่มีชีวิต

³ คืออื่นจากอัลลอฮฺแล้ว พวกเขาจะไม่พบผู้ให้ความช่วยเหลือ แม้แต่ญาติหรือผู้ใกล้ชิดก็ไม่อาจจะอำนาจ
ประโยชน์อันใดให้แก่พวกเขาได้

⁴ พระองค์ทรงรู้ข้อเท็จจริงของบรรดาผู้ขัดขวางในหมู่พวกเจ้า ซึ่งได้ขัดขวางมหาชนมิให้เข้าทำสงคราม

⁵ คือได้กล่าวกับพี่น้องของพวกเขาที่ปฏิเสธศรัทธาว่า จงมาหาพวกเราทางนี้ ปลอຍให้มุฮัมมัดและพรรค
พวกของเขาประสบกับความหายนะ และอย่าไปร่วมกับพวกเขา

⁶ คือจุดมุ่งหมายของพวกเขาก็คือ การอดอ้างและต้องการมีชื่อเสียง

⁷ คือไม่มีความรักใคร่ ความสงสาร และการให้คำตักเตือนแก่พวกเจ้า เพราะพวกเจ้าไม่มีความหวังดีต่อ
พวกเจ้า

เสมือนผู้มีอาการร้อแร่ใกล้จะตาย¹ ต่อเมื่อความกลัว (อันตราย) ได้ผ่านพ้นไปแล้ว พวกเขาก็หลุดจากตาถ่วงพวกเจ้าด้วยสำนวนที่เผ็ดร้อน เป็นคนตระหนี่ในเรื่องทรัพย์สิน² (ของที่ยึดมาได้จากการทำสงคราม) คนเหล่านั้นพวกเขามีได้ศรัทธา อัลลอฮฺจึงทรงให้การงานของพวกเขาไม่บังเกิดผล³ และนั่นเป็นเรื่องง่ายตายแก่อัลลอฮฺ

20. พวกเขาคิดว่าพวกพรรคต่าง ๆ เหล่านั้นยังมีได้ถอยกลับออกไป⁴ และหากว่าพวกพรรคต่าง ๆ เหล่านั้นหวนกลับมาอีก พวกมุนาฟิเก็นก็คาดหวังกันว่า หากพวกเขาได้ไปอยู่ร่วมกับอาหรับชนบทเพื่อคอยสืบเสาะหาข่าวของพวกเจ้า⁵ และหากว่าพวกเขาได้อยู่ร่วมกับพวกเจ้า พวกเขาก็จะไม่ต่อสู้ เว้นแต่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น⁶

أَشِحَّةَ عَلَى الْخَيْرِ أَوْلَيْكَ لَمْ تَزُومُوا فَأَحْبَطَ
اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٩﴾

يَحْسِبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابَ
يُودُّوْا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُوا فِي الْأَعْرَابِ بَسْتَلُوتُ
عَنْ أُنْسَاءِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ
مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢٠﴾

¹ ลักษณะของผู้ที่มีความกลัวนั้น จะเห็นได้จากลักษณะท่าทางและดวงตาของเขา

² คือพวกเขาจะสนทนากับพวกเจ้าในลักษณะของคนตระหนี่ในเรื่องทรัพย์สินสมบัติ หรือทรัพย์สินของเขลยศึกที่ยึดมาได้

³ เพราะการปฏิเสธศรัทธาและการกลับลอกของพวกเข่า เพราะการงานจะถูกตอบรับหรือไม่อยู่ที่การอีมานของพวกเขา

⁴ คือพวกกัฟฟารุเรชและกลุ่มพรรคต่าง ๆ ที่อยู่ใกล้เคียงกัน ยังมีได้ถอยออกไปจากนครอัลมะดีนะฮฺ แต่ความจริงพวกเหล่านั้นได้ถอยออกไปแล้ว หลังจากที่ได้ประสกับความพราชัย

⁵ เพราะกลัวจะถูกฆ่าและคอยฉวยโอกาสสืบหาข่าวที่จะเกิดขึ้นแก่พวกเจ้า เช่น กล่าวว่ บรรดามุอฺมินถูกกวาดล้างหมดแล้วหรือยัง? หรือว่า อะบูซุฟยาน (ซึ่งเป็นหัวหน้าของพวกเขาในเวลานั้น) ได้รับความช่วยเหลือแล้วหรือ?

⁶ เพราะความกลัว ความต่ำต้อย และการรักชีวิต

21. โดยแน่นอน ในรอซูลของอัลลอฮฺมีแบบฉบับอันดีงามสำหรับพวกเจ้าแล้ว¹ สำหรับผู้ที่หวัง (จะพบ) อัลลอฮฺและวันปรโลกและรำลึกถึงอัลลอฮฺอย่างมาก

22. และเมื่อบรรดาผู้ศรัทธาได้เห็นพรรคต่าง ๆ เหล่านั้น พวกเขา (มุอฺมิน) ได้กล่าวว่า นี่คือนี่ที่อัลลอฮฺและรอซูลของพระองค์ได้สัญญาไว้แก่เรา² และอัลลอฮฺและรอซูลของพระองค์ตรัสไว้จริงแล้ว³ และมันมิได้เพิ่มสิ่งใดให้แก่พวกเขา นอกจากการศรัทธาและการนอบน้อม

23. ในหมู่ผู้ศรัทธามีบุรุษผู้มีสัจจะต่อสิ่งที่พวกเขาได้สัญญาต่ออัลลอฮฺเอาไว้⁴ ดังนั้นในหมู่พวกเขามีผู้ปฏิบัติตามสัญญาของเขา⁵ และในหมู่พวกเขามีผู้ที่ยังคงอย (การตายชะฮีด) และพวกเขามีได้เปลี่ยนแปลงแต่อย่างใด

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَذِكْرٍ

﴿١١﴾

وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ، وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ، وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا

﴿١٢﴾

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ، وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا

﴿١٣﴾

¹ คือแบบฉบับอันสูงส่งที่จำเป็นต้องปฏิบัติตามในทุกคำพูด การปฏิบัติ และสถานะ เพราะท่านมิได้พูดและปฏิบัติตามอารมณ์ หากแต่เป็นวะฮีย์และการประทานให้ลงมา

² ทั้งนี้เพื่อเป็นการทดสอบ แล้วบรรดามุอฺมินจะได้รับชัยชนะเหนือศัตรู

³ นักตีฟซีรอฮียาวัว เมื่อฝ่ายมุสลิมมีกำลังขุดหลุมทำสนามเพลาะ ได้พบหินก้อนใหญ่ขวางอยู่ ไม่สามารถจะทุบให้แตกได้ พวกเขาจึงได้ไปแจ้งต่อท่านรอซูล คือลัลลอสูอะลียฮฺวะซัลลัม ท่านได้มาและใช้ฆอนทุบถึง 3 ครั้ง มีแสงประกายออกมาให้ท่านเห็นเมืองต่างๆ ของเปอร์เซียและพระราชวังต่างๆ ของโรมัน ท่านจึงกล่าวว่า ขอแจ้งข่าวดีว่าเราจะประสบชัยชนะ ครั้นเมื่อพวกมุรกีบได้มุ่งหน้าเข้ามา บรรดามุอฺมินได้เห็นพวกเขาแล้วก็กล่าวขึ้นว่า “นี่คือสิ่งที่อัลลอฮฺ และรอซูลของพระองค์ ได้สัญญาไว้แก่เรา”

⁴ คือพวกเขาได้ให้สัญญาไว้ว่า หากพวกเขาได้เข้าร่วมทำสงครามกับท่านรอซูลุลลอฮฺ คือลัลลอสูอะลียฮฺวะซัลลัม พวกเขาจะหนักแน่นอดทนต่อสู้กับฝ่ายศัตรูจนกระทั่งตายชะฮีด

⁵ คือเสียชีวิตในทางของอัลลอฮฺ เช่น ท่านอะหนิส อิบน์ อุหนฺญฺร และท่านฮัมชะฮฺ

24. เพื่ออัลลอฮ์จะได้ทรงตอบแทนบรรดาผู้มี
สัจจะในความสัจจริงของพวกเขา¹ และจะทรง
ลงโทษพวกมุนาฟิกัน หากพระองค์ทรงประสงค์
หรือจะทรงอภัยโทษให้แก่พวกเขา แท้จริงอัล-
ลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

25. และอัลลอฮ์ทรงให้พวกปฏิเสธศรัทธาถอย
ทัพกลับด้วยความเคียดแค้นของพวกเขา โดย
ที่พวกเขามิได้ประสบความสำเร็จแต่อย่างใด² และ
อัลลอฮ์ทรงพอเพียงแล้วแก่บรรดาผู้ศรัทธา
ในการสู้รบ³ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงพลัง ผู้ทรง
อำนาจอย่างเหลือหลาย

26. และพระองค์ทรงให้พวกอะฮ์ลุลกิตาบ (ยิว-
ก็กบะนีกร็อยเซาะฮ์) ที่ได้ช่วยเหลือพวกเขา
(พวกมุซริกีน) ลงมาจากป้อมที่มั่นของพวกเขา
และทรงบรรจุกความหวาดกลัวไว้ในจิตใจของ
พวกเขา ส่วนหนึ่งพวกเจ้าประหารชีวิต (พวก
เขา) และอีกส่วนหนึ่งพวกเจ้าจับเป็นเชลย⁴

لِيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ
الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٤﴾

وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْطِهِمْ لِيُرْسِلُوا خَيْرًا وَكَفَى
اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْفِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيمًا ﴿٢٥﴾

وَأَنْزَلَ الَّذِينَ ظَهَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ
مِنْ صَيِّبَاتِهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ
فَرِيقًا نَقَلْتُمُوهَا وَأَسْرُوهَا فَرِيقًا ﴿٢٦﴾

¹ ด้วยการตอบแทนที่ดีเยี่ยมในวันอาคิเราะฮ์

² ทั้งในโลกนี้และโลกหน้า นอกจากนั้นพวกเขายังจะได้รับโทษเพราะการต่อต้านและพยายามฆ่าท่าน
รอซูล คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลิม อีกด้วย

³ คือทรงคุ้มกันบรรดามุอฺมินให้พ้นจากการวางแผนร้ายของฝ่ายศัตรู ด้วยการส่งลมพายุและมะลาอิกะฮ์
มาปราบ จนกระทั่งพวกเขาต้องยกทัพกลับไปด้วยความพราศัย

⁴ อิบน์ญะลาซียกกล่าวว่า อาเยฮ์นี้ถูกประทานลงมาเกี่ยวกับพวกยะฮูดีกบะนีกร็อยเซาะฮ์ ทั้งนี้เพราะว่า
พวกเขาได้ทำสัญญากับท่านนะบี คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลิม แล้วพวกเขาก็มืดสัญญาโดยกลับไปช่วยเหลือ
พวกกุเรช ครั้นเมื่อพวกมุซริกีนได้พ่ายแพ้และพวกกุเรชได้ออกไปจากนครอัลมะดีนะฮ์ ท่านรอซูลุลลอฮ์
คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลิม จึงเข้าล้อมพวกยิวะนีกร็อยเซาะฮ์และบังคับให้ยอมรับข้อตัดสินของ “ชะฮัด
อิบน์ มุอาฮ์” ซึ่งได้ตัดสินให้ฆ่าพวกผู้ชาย และให้จับผู้หญิงและเด็ก ๆ เป็นเชลย กล่าวกันว่าชาวยิวที่ถูก
ฆ่าตายในวันนั้นประมาณ 800-900 คน

27. และพระองค์ได้ทรงให้พวกเจ้าได้รับมรดกปกครองแผ่นดินของพวกเขา และที่อยู่อาศัยของพวกเขา และทรัพย์สินของพวกเขา และแผ่นดินที่พวกเจ้ายังมีเคยเหยียบย่างเข้าไป¹ และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่ง

وَأَوْزَعَكُمْ أَرْضَهُمْ وَيَدْرَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضَهُمْ
لَمْ تَطَّوْهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٧﴾

28. โอ้ นะบีเอ๋ย! จงกล่าวแก่บรรดาภริยาของเจ้าเถิดว่า² หากพวกเธอปรารถนาการมีชีวิตในโลกนี้และความเพริศแพร้วของมัน ก็จงมาเถิด ฉันจะจัดหา (การเลี้ยงชีพ) ให้แก่พวกเธอ และจะปล่อยพวกเธอให้ออกไปอย่างดีงาม³

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزْوَاجِكُمْ إِن كُنْتُمْ تَرْضَوْنَ
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَرِزْقَهَا فَانْعَمُوا لِي
أُمِّعَنَّ وَأَسْرَحَنَّ سَرًّا جَمِيلًا ﴿٨﴾

29. และหากพวกเธอปรารถนาอัลลอฮ์ และรอซูลของพระองค์และโลกอาคิเราะฮ์แล้ว⁴ แท้จริงอัลลอฮ์ได้เตรียมผลบุญอันใหญ่หลวงแก่เหล่าสตรีผู้กระทำความดีในหมู่พวกเธอ⁵

وَلِن كُنْتُمْ تَرْضَوْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالْآخِرَةَ
فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْحَسَنَاتِ مِثْقَالَ حَبِّ خَمَلٍ ﴿٩﴾

30. โอ้ บรรดาภริยาของนะบีเอ๋ย! ผู้ใดในหมู่พวกเธอนำความช่วยเหลืออย่างชัดแจ้งมา⁶ การลงโทษจะถูกเพิ่มให้แก่นางเป็นสองเท่า⁷ ในการนั้นเป็นการง่ายตายแก่อัลลอฮ์

يُنْسَاءَ النَّبِيِّ مَن يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَحْشَةٍ مُّبِينَةٍ
يُضْعَفُ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ وَكَانَ ذَلِكَ
عَلَى اللَّهِ سَيْرًا ﴿١٠﴾

¹ คือเมืองคอบัรซึ่งเป็นดินแดนของพวกยิวโดยเฉพาะ และเมืองอื่นๆ ที่พวกมุสลิมได้เข้าไปพิชิตหลังจากนั้น

² คือบรรดาภริยาของเจ้าที่ทำความเดือดร้อนให้เจ้า เพราะเรียกร้องขอเพิ่มค่าใช้จ่าย

³ คือฉันจะจัดการหย่าพวกเธอโดยมิให้เกิดการเดือดร้อน

⁴ หากพวกเธอต้องการความโปรดปรานของอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์ และได้รับความสะดวกสบายในโลกอาคิเราะฮ์

⁵ คือสวนสวรรค์ที่ไม่เคยพบเห็น ไม่เคยได้ยิน และไม่เคยนึกฝันมาก่อนเลย

⁶ คือทำบาปใหญ่หรือความผิดอย่างน่าเกลียดที่เกินขอบเขต

⁷ คือเพิ่มการลงโทษเป็นสองเท่า มากกว่าหญิงอื่นๆ

31. และผู้ใดในหมู่พวกเธอภักดีต่ออัลลอฮฺและรอซูลของพระองค์ และกระทำความดี เราจะให้รางวัลของนางแก่นางสองครั้ง¹ และเราได้เตรียมปัจจัยยังชีพอันดีงามแก่นาง

وَمَنْ يَّقْنُتْ مِنْكُمْ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ
صَالِحًا نُؤْتِيهَا أَجْرًا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهُا رِزْقًا
كَرِيمًا ﴿٣١﴾

32. โอ้ บรรดาภริยาของนะบีเอ๋ย! พวกเธอไม่เหมือนกับสตรีใดๆ ในเหล่าสตรีอื่น หากพวกเธออย่าเกรง (อัลลอฮฺ)² ก็ไม่ควรพูดจาเพราะพริ้งนัก เพราะจะทำให้ผู้ที่ในหัวใจของเขามีโรคเกิดความโลภ แต่จงพูดด้วยถ้อยคำที่พอเหมาะพอควร³

يَا نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ
إِن تَقِيْنَ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ
الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا ﴿٣٢﴾

33. และจงอยู่ในบ้านเรือนของพวกเธอ และอย่าได้โอ้อวดความงาม (ของพวกเธอ) เช่น การอวดความงาม (ของพวกสตรี) แห่งสมัยมลายในยุคนั้น⁴ และจงดำรงการละหมาด และจ่ายซะกาต และจงภักดีต่ออัลลอฮฺและรอซูลของพระองค์ อัลลอฮฺเพียงแต่ต้องการที่จะขจัดความโสโครกออกไปจากพวกเจ้า⁵ โอ้ สมาชิก

وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ
الْأُولَىٰ وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ
وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ
عَنكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ
تَطْهِيرًا ﴿٣٣﴾

¹ คือผู้ใดที่ภักดีต่ออัลลอฮฺและรอซูลเป็นประจำ และทำความใกล้ชิดต่อพระองค์ด้วยการทำความดีแล้วเราจะตอบแทนความดีให้เธอสองเท่า คือเท่าหนึ่งต่อการภักดีและการดีกวา อีกเท่าหนึ่งในการที่เธอทำความโปรดปรานให้แก่ท่านรอซูล ด้วยการพอใจในสิ่งที่มีอยู่ และการอยู่ร่วมกันด้วยความผาสุก

² อัลกุรฏูบียักกล่าวว่า อัลลอฮฺ ตะอาลา ทรงชี้แจงว่า ความประเสริฐจะเป็นที่สมบูร์ณแก่พวกเธอด้วยกับการดีกวา โดยที่พระองค์ทรงประทานให้แก่พวกเธอได้มาเป็นภริยาของท่านรอซูล คือลัลลลอฮฺอะลยฮิวะซัลลัม

³ อิบน์กุซัยรกล่าวว่า ความหมายก็คือ เธอจะพูดกับผู้อื่นด้วยคำพูดที่ไม่มีการจิดจะกัน และไม่เหมือนกับกับการที่เธอจะพูดกับสามีของเธอ

⁴ โดยที่สตรีในยุคนั้นจะออกไปนอกบ้านเพื่ออวดความงามของพวกเธอ เปิดเผยส่วนที่ไม่สมควรจะเปิดเผย

⁵ คือขจัดความโสโครกแห่งการฝ่าฝืนและความผิดต่าง ๆ

พระองค์ ครั้นเมื่อเซตได้หย่ากับนางแล้ว¹ เราได้ให้เจ้าแต่งงานกับนาง เพื่อที่จะไม่เป็นที่ลำบากใจแก่บรรดาผู้ศรัทธาชายในเรื่องการ (การสมรสกับ) ภริยาของบุตรบุญธรรมของพวกเขา เมื่อพวกเขาหย่ากับพวกนางแล้ว และพระบัญชาของอัลลอฮฺนั้นจะต้องบรรลุผลเสมอ

38. ไม่เป็นการลำบากใจอันใดแก่ท่านนะบีในสิ่งที่อัลลอฮฺทรงกำหนดให้แก่เขา (นี่คือ) แนวทางของอัลลอฮฺ (ที่ได้มีขึ้นแล้ว) ต่อบรรดาผู้ได้ล่วงลับในสมัยก่อน และพระบัญชาของอัลลอฮฺนั้นได้กำหนดไว้แล้ว

39. บรรดา (นะบี) ผู้ที่ได้เผยแพร่ศาสนาทั้งหลายของอัลลอฮฺ และพวกเขากลัวเกรงพระองค์ และไม่กลัวเกรงผู้ใดนอกจากอัลลอฮฺ และพอเพียงแล้วที่อัลลอฮฺเป็นผู้ทรงชำระสอบสวน

40. มุฮัมมัดมิได้เป็นบิดาผู้ใดในหมู่บุรุษของพวกเขาเจ้า² แต่เป็นรอสูลของอัลลอฮฺและคนสุดท้ายแห่งบรรดานะบี³ และอัลลอฮฺนั้นทรงรอบรู้ทุกสิ่ง

مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا ﴿٣٨﴾

الَّذِينَ يُبْعَثُونَ رِيسَلَاتٍ اللَّهُ وَمَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكُنْ بِاللَّهِ حَبِيبًا ﴿٣٩﴾

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾

¹ นี่คือหลักฐานอันชัดเจนว่าสิ่งที่ท่านรอสูลปกป้องเอาไว้ นั่น ก็คือต้องการจะแต่งงานกับเธอหลังจากเซตได้หย่าเธอแล้ว ทั้งนี้เพื่อปฏิบัติตามคำบัญชาของอัลอะฮฺซาบ มิใช่เพราะท่านรักเธอตามคำกล่าวอ้างของพวกเขา

² นักตีพรีอธิบายว่า เมื่อท่านรอสูลอัลลอฮฺ คืออัลลอฮฺอยู่เลยอิวะซัลลัม สมรสกับไซหนับ มีผู้คนกล่าวกันว่ามุฮัมมัดแต่งงานกับภริยาของบุตรบุญธรรมของเขา อายุขัยนี้จึงถูกประทานลงมา

³ แต่ท่านเป็นนะบีและรอสูลคนสุดท้าย อัลลอฮฺทรงประทับตราศาสน์แห่งชั้นฟ้า ดังนั้น จึงไม่มีนะบีหลังจากท่านอีกแล้ว อิบน์อับบาสกล่าวว่า พระองค์ทรงมีพระประสงค์ว่า หากข้าไม่ประทับตราให้เขาเป็นนะบีคนสุดท้ายแล้วข้าก็จะให้เขามีบุตรชายเพื่อให้เป็นนะบีหลังจากเขา

41. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย! จงรำลึกถึงอัลลอฮฺ โดยการรำลึกอย่างมากมาย¹

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَبِيرًا ﴿٤١﴾

42. และจงแช่ซ่องสวดดีพระองค์ทั้งยามเช้าและยามเย็น²

وَسَبِّحْهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٤٢﴾

43. พระองค์คือผู้ทรงประทานความเมตตาให้แก่พวกเจ้า³ และมะลาอิกะฮฺของพระองค์ด้วย⁴ เพื่อพระองค์จะทรงนำพวกเจ้าออกจากความมืดทึบทั้งหลายสู่ความสว่าง⁵ และพระองค์ทรงเมตตาต่อบรรดาผู้ศรัทธาเสมอ

هُوَ الَّذِي يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَةٌ لِّيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿٤٣﴾

44. การกล่าวคำทักทายของพวกเขาในวันที่พวกเขาพบพระองค์คือ ศานติ (สละม)⁶ และพระองค์ทรงเตรียมรางวัลอันมีเกียรติไว้ให้แก่พวกเขาแล้ว⁷

يَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامًا وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ﴿٤٤﴾

45. โอ้ นะบีเอ๋ย! แท้จริง เราได้ส่งเจ้ามาเพื่อให้เป็นพยาน⁸ และผู้แจ้งข่าวดี⁹ และผู้ตักเตือน¹⁰

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾

¹ รำลึกถึงอัลลอฮฺด้วยการกล่าว “ลาอิลลาฮะอิลลัลลอฮฺ” “อัลฮัมดุลิลลาฮฺ” การให้เกียรติ และการให้ความบริสุทธิ์อย่างมากมาย ทั้งในเวลากลางคืน กลางวัน ยามเดินทาง และยามพำนัก

² การที่กล่าวถึงเวลาทั้งสองก็เพราะมันเป็นเวลาที่ประเสริฐยิ่ง โดยที่มะลาอิกะฮฺได้ลงมาในเวลาดังกล่าว

³ พระองค์ทรงให้ความเมตตาแก่บ่าวของพระองค์ตลอดเวลา ทรงเอาใจใส่ในกิจการของพวกเขา

⁴ ส่วนมะลาอิกะฮฺก็จะขอพร ขอยกโทษ และความเมตตาให้แก่พวกเจ้าด้วย

⁵ คือจะนำพวกเจ้าออกจากการหลงผิดไปสู่แนวทางที่ถูกต้อง จากความมืดทึบแห่งการฝ่าฝืนไปสู่แสงสว่างแห่งการจงรักภักดีและการศรัทธา

⁶ เช่นคำกล่าวของพระองค์ที่ว่า (سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ) ศานติเป็นคำกล่าวจากพระเจ้าผู้ทรงเมตตา

⁷ สอนสวรรค์และสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้พำนักอยู่ในนั้น

⁸ แก่ประชาชาติของเจ้าและประชาชาติทั้งหมดว่า บรรดาอะบีของพวกเขาได้เผยแผ่ศาสนาแห่งพระเจ้าของพวกเขาแล้ว

⁹ แก่บรรดามุอฺมินว่า จะได้รับการตอบแทนด้วยสวนสวรรค์

¹⁰ แก่พวกปฏิเสธศรัทธาว่า จะได้รับการลงโทษด้วยนรกญะฮันนัม

46. และเป็นผู้เรียกร้องเชิญชวนไปสู่อัลลอฮ์ตามพระบัญชาของพระองค์¹ และเป็นดวงพระทีปอันแจ่มจรัส

وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿٦٦﴾

47. และจงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่าแท้จริง สำหรับพวกเขาจะได้รับความโปรดปรานอันใหญ่หลวงจากอัลลอฮ์²

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّكُمْ أُفْتَدِئْتُمْ مِنْ أَلْسِنَةِ أُولَئِكَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَفُونَ إِلَيْهِمْ وَإِنْ يَمْنُوكُمْ بِمَا كَفَرُوا فَعَلَاكُمْ اللَّهُ فَمَا لَبِثَكُمْ إِلَّا أَلْسِنَةٌ أَسْفَلَةٌ يَسْفَلُونَ ﴿٦٧﴾

48. และอย่าเชื่อฟังพวกปฏิเสธศรัทธาและพวกมูนาฟิกัน³ และอย่าสนใจการระรานของพวกเขา⁴ และจงมอบความไว้วางใจแต่อัลลอฮ์ และพอเพียงแล้วที่อัลลอฮ์ทรงเป็นผู้รับการมอบหมาย⁵

وَلَا تَطِيعِ الْكٰفِرِينَ وَالْمُنٰفِقِينَ وَدَعَاؤُهُمْ تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٦٨﴾

49. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย! เมื่อพวกเขาได้สมรสกับบรรดาหญิงผู้ศรัทธา แล้วพวกเขาได้หย่าพวกเธอก่อนที่พวกเขาจะแตะต้องตัวพวกเธอ (คือร่วมหลับนอนกับพวกเธอ) ดังนั้น สำหรับพวกเขาไม่มีสิทธิ์ (ที่จะให้พวกเธออยู่) ในอดีตตะฮ์ โดยที่พวกเขาจะนับเวลาการอยู่ในอดีตตะฮ์⁶ ฉะนั้น พวกเขาจึงให้ผลประโยชน์แก่พวกเธอบ้าง⁷ แล้วปล่อยให้พวกเธอจากไปโดยดีงาม⁸

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنٰتِ نِكَاحًا مَّضْرُوْمًا فَمِمَّا كَسَبْتُمْ عَلٰی اَنْفُسِكُمْ فَطٰلِقُوْهُنَّ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمْسُوْهُنَّ بِمَا كَفَرُوْا فَمَا لَكُمْ عَلٰیهِنَّ مِنْ عَدُوَّةٍ تَعْتَدُوْنَ بِهَا فَمَتَّعُوْهُنَّ وَسَرَحُوْهُنَّ سَرَاحًا جَمِيْلًا ﴿٦٩﴾

¹ เรียกร้องมวลมนุษยไปสู่การให้เอกภาพ การจงรักภักดี และการออบาตะฮ์ต่อพระองค์

² คือจะได้รับการประทานให้อย่างกว้างขวางมากมายในสวนสวรรค์จากอัลลอฮ์

³ คืออย่าเชื่อฟังการขอร้องของพวกเข ในกรณีผ่อนปรนและยืดหยุ่นในเรื่องของศาสนา แต่จงยึดมั่นในสิ่งที่ถูกประทานมาให้แก่เจ้า

⁴ และการปิดกั้นมหาชนมิให้ศรัทธาต่อเจ้า

⁵ ในเรื่องของคุณยาและอาคิเราะฮ์

⁶ เพราะพวกเขามีได้หลับนอนกับพวกเธอ ดังนั้นจึงไม่ควรคาดการณ์ว่าพวกเธอจะตั้งครมร์

⁷ คือให้เกียรติแก่พวกเธอด้วยการจ่ายเงินหรือเครื่องแต่งตัว เป็นการประसानและถนอมจิตใจพวกเธอ

⁸ โดยปราศจากการทำร้ายและเป็นภัย ลิดรอนสิทธิของพวกเธอ

50. โอ้ นะบีเอ๋ย! เราได้อนุมัติแก่เจ้าในบรรดา
ภริยาของเจ้า ซึ่งเจ้าได้มอบมะฮัรแก่พวกเธอ¹
และสิ่งที่มือขวาของเจ้าครอบครองจากพวกที่
อัลลอฮ์ทรงมอบหมายให้แก่เจ้า² และบุตรสาว
ของอา ลุง ของเจ้า และบุตรสาวของอา ป้า
ของเจ้า และบุตรสาวของหน้า ลุง ของเจ้า และ
บุตรสาวของหน้า ป้า ของเจ้า ซึ่งพวกเธอได้
อพยพพร้อมไปกับเจ้า³ และหญิงผู้ศรัทธาเมื่อ
นางเสนอตัวของนางแก่ท่านนะบี หากท่าน
นะบีปรารถนาจะสมรสกับนาง⁴ ทั้งนี้สำหรับ
เจ้าโดยเฉพาะ มิใช่สำหรับบรรดาผู้ศรัทธา⁵
แน่นอน เรารู้ดีถึงสิ่งที่เราได้กำหนดแก่พวกเขา
ในเรื่องบรรดาภริยาของพวกเขา และสิ่งที่มือ
ขวาของพวกเขาคครอบครอง⁶ เพื่อที่จะไม่เป็น
ที่ลำบากใจแก่เจ้า และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภิ
ผู้ทรงเมตตาเสมอ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي آتَيْتَ
أُجُورَهُمْ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا آفَاءَ اللَّهِ
عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِكَ وَبَنَاتِ عَمَّتِكَ
وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَالَتِكَ الَّتِي هَاجَرْنَ
مَعَكَ وَأُمَّرَةَ مُؤْمِنَةٌ إِنْ وَهَبْتَ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ
إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَكَ
مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا
عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ
أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ
وَكَانَ اللَّهُ عَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٠﴾

¹ เราได้อนุมัติหญิงหลายประเภทให้เจ้า เป็นการเปิดโอกาสและสะดวกง่ายดายแก่เจ้าในการเผยแผ่ศาสนา
เช่น ให้สมรสกับหญิงที่เจ้ามอบมะฮัรให้พวกเธอ และเธอก็อยู่ในครอบครองของเจ้า นี่คือประเภทหนึ่ง

² อีกประเภทหนึ่งคือพวกที่ถูกจับเป็นเชลยศึกในสงคราม หญิงประเภทนี้ดีกว่าทาสีที่ครอบครองโดยการ
ซื้อขาย

³ นี่ก็อีกประเภทหนึ่ง

⁴ เราได้อนุมัติหญิงประเภทนี้ให้แก่เจ้า โดยที่นางมีความรักในอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์

⁵ หญิงประเภทดังกล่าวข้างต้นนั้น เป็นที่อนุมัติสำหรับท่านนะบี คือลัลลอฮ์จะลบล้างชัลดิม โดยเฉพาะ
ไม่เป็นที่อนุมัติแก่บรรดามุอฺมินทั่วไป เว้นแต่ฝ่ายชายจะต้องมอบมะฮัรให้แก่ฝ่ายหญิง

⁶ คือสิ่งที่เราได้บัญญัติแก่บรรดามุอฺมินในเรื่องของค่าใช้จ่าย มะฮัร พยาน ในขณะที่ทำการสมรสและการ
มีภริยาได้ไม่เกิน 4 คน ตลอดจนถึงสิ่งที่เราได้อนุมัติให้แก่พวกเขา คือสิ่งที่มือขวาของพวกเขาคครอบครอง
(ทาสี)

51. เจ้ามีสิทธิ์ที่จะหย่าผู้ที่เจ้าปรารถนาในหมู่พวกเธอ และเจ้าจะรับผู้ที่เจ้าประสงค์มาอยู่ร่วมกับเจ้า และผู้ใดที่เจ้าต้องการ (ให้มาอยู่ร่วม) จากผู้ที่เจ้าเคยแยกกันอยู่ ก็ไม่เป็นที่ตำหนิแก่เจ้า นั่นเป็นการเหมาะสมกว่าที่จะทำให้นัยน์ตาของพวกเธอรื่นรมย์ และไม่ทำให้พวกเธอเศร้าโศก และพวกเธอพอใจในสิ่งที่เจ้าได้ให้แก่พวกเธอทั้งหมด¹ และอัลลอฮฺทรงรอบรู้สิ่งที่อยู่ในจิตใจของพวกเจ้า และอัลลอฮฺเป็นผู้ทรงรอบรู้ผู้ทรงชั้นดีธรรม

52. ไม่เป็นที่อนุมัติแก่เจ้าที่จะแต่งงานกับหญิงอื่นหลังจากนี้² และเจ้าอย่าได้เปลี่ยนพวกเธอเพื่อภริยาอื่น³ ถึงแม้ว่าความสวยงามของพวกเธอจะทำให้เจ้าพอใจก็ตาม นอกจากสิ่งที่มือขวาของเจ้าครอบครอง⁴ และอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรงเฝ้ามองทุกสิ่งทุกอย่าง

53. โอ้ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย! พวกเจ้าอย่าได้เข้าไปในบ้านทั้งหลายของนะบี เว้นแต่จะเป็นที่อนุมัติแก่พวกเจ้า เพื่อรับประทานอาหารโดยมิต้องคอยการปรุงอาหารให้สุกเสียก่อน⁵ แต่เมื่อพวกเจ้าได้รับเชิญก็จงเข้าไป ครั้นเมื่อพวกเจ้า

تُرِي مِنَ نِّسَاءِ مَنْ هُنَّ وَتُؤَيِّ إِلَيْكَ مِنْ نِّسَاءِ
وَمِنْ ابْنَتَيْكَ وَمَنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ
أَدْفَأُ أَنْ تَقْرَأَ عَيْتُهُنَّ وَلَا يَحْزَنَ وَيَرْضَيْنِ
يَمَاءَ ابْنَتَيْكَ كَمَا هُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ
وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ﴿٥١﴾

لَا يَحِلُّ لَكَ الْإِنْسَاءُ مِنْ بَعْدِ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ مِنْ
مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حَسَنُهنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ
يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَرِيًّا ﴿٥٢﴾

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ
إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرَ نَبْطِينَ إِنَّهُ
وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَأَدْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا
وَلَا مُسْتَنْسِفِينَ لِحَدِيثٍ إِنْ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذَى
النَّبِيِّ فَيَسْتَجِىءُ مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَجِىءُ

¹ ในการเลือกซึ่งเราได้เลือกให้แก่เจ้าในเรื่องของพวกเธอนั้น ย่อมทำให้พวกเธอพอใจ เพราะเมื่อพวกเธอรูว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องของอัลลอฮฺ พวกเธอก็จะอบอุ่นใจ ไม่เสียใจ

² คือหลังจากภริยา 9 คน ที่อยู่ภายใต้ความคุ้มครองของเจ้า

³ ไม่อนุมัติให้เจ้าหย่าคนหนึ่งคนใดใน 9 คนนั้น แล้วไปแต่งงานกับหญิงอื่นแทน

⁴ คือนอกจากทาสี เพราะนางมีไซภริยา

⁵ ในอายะฮ์นี้เป็นการชี้แนะแก่บรรดามุอฺมินถึงมรรยาทอันสูงส่งและยิ่งใหญ่ เพื่อเป็นการให้เกียรติและไม่ก่อความรำคาญแก่เจ้าของบ้าน

รับประทานเสร็จแล้วก็จึงแยกย้ายกันออกไป และอย่าเป็นผู้ชอบวิสาสะในการสนทนา แท้จริง ในการนั้นย่อมทำความรำคาญให้แก่ท่านนะบี ซึ่งท่านกระดากอายพวกเขา¹ แต่อัลลอฮ์ไม่ทรงกระดากอายต่อความจริง และเมื่อพวกเขาขอลสิ่งใดจากพวกนาง ก็จึงขอพวกนางจากหลังม่าน เช่นนั้นแหละเป็นการบริสุทธิ์อย่างยิ่งแก่จิตใจของพวกเขาและจิตใจของพวกเขาและไม่เป็นการบังควรแก่พวกเขาที่จะก่อความรำคาญให้แก่รอซูลของอัลลอฮ์² และพวกเขาจะต้องไม่แต่งงานกับบรรดาภริยาของท่านหลังจากท่าน (ได้สิ้นชีพไปแล้ว) เป็นอันขาด แท้จริงในการนั้น ณ ที่อัลลอฮ์เป็นเรื่องที่ใหญ่หลวงนัก³

54. หากพวกเขาเปิดเผยสิ่งใดหรือปิดบังมัน⁴ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงรอบรู้ทุกสิ่งทุกอย่าง

مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسَلُوهُنَّ
مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقَوْلِكُمْ
وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ
اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنْكِحُوا زُجُجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا
إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ﴿٥٤﴾

إِنْ تُبْدُوا شَيْئًا أَوْ تَخْفَوْهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَاتِبٌ
كُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٥٤﴾

¹ คือการนั่งสนทนากันอยู่นานๆ ในบ้านของท่านนั้น ทำให้ท่านลำบากใจ ครั้นท่านจะบอกกล่าวเตือนให้ออกหลังจากเสร็จสิ้นการรับประทานอาหารแล้ว ท่านก็เกรงใจ ประกอบกับมรรยาทอันสูงส่งและความเมตตาของท่าน ท่านจึงไม่อาจกระทำได้

² คือเมื่อพวกท่านจะขอลสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือจะพูดกับพวกนาง ไม่ควรกระทำแบบเผชิญหน้ากันควรมีสิ่งใดมากั้นขวางไว้เพื่อป้องกันการสงสัย หรือการระแวงที่จะเกิดขึ้นได้ นอกจากนั้นก็เพื่อทำให้จิตใจของทั้งสองฝ่ายบริสุทธิ์ในสายตาของผู้อื่น

³ เพราะพวกนางนั้นเปรียบเสมือนมารดาของพวกท่าน และท่านนะบียี้ก็เปรียบเสมือนบิดาของพวกท่าน เป็นการสมควรละหรือที่พวกท่านจะทำร้ายท่านนะบีและครอบครัวของท่าน เพราะการกระทำเช่นนั้นนับได้ว่าเป็นเรื่องร้ายแรงอย่างยิ่ง และเป็นบาปใหญ่ที่อัลลอฮ์จะไม่ทรงยกโทษให้เลย

⁴ คือปิดบังเรื่องหนึ่งเรื่องใดไว้ในหัวข้อของพวกเขา

55. ไม่เป็นที่น่าตำหนิแก่พวกนาง¹ เกี่ยวกับบิดาของพวกนาง และลูก ๆ ของพวกนางและพี่น้องผู้ชายของพวกนาง และลูกชายของพี่น้องหญิงของพวกนาง และบรรดาผู้หญิงของพวกนาง² และสิ่งที่มือขวาของพวกนางครอบครอง และพวกนางยำเกรงต่ออัลลอฮฺ³ แท้จริง อัลลอฮฺนั้นทรงเป็นพยานต่อทุกสิ่ง

56. แท้จริงอัลลอฮฺและมะลาอิกะฮฺของพระองค์ประสาทพรแก่กะบี⁴ โอ้ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย! พวกเจ้าจงประสาทพรให้เขา และกล่าวทักทายเขาโดยเคารวะ⁵

57. แท้จริง บรรดาผู้กล่าวร้ายแก่อัลลอฮฺและรอสูลของพระองค์⁶ อัลลอฮฺทรงสาปแช่งพวก

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِمْ فِي آبَائِهِمْ وَلَا أَبْنَائِهِمْ
وَلَا إِخْوَانِهِمْ وَلَا أُمَّهَاتِهِمْ وَلَا أَوْلَادَهُمْ
وَلَا نِسَاءَهُمْ وَلَا مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ وَأَقْبَيْنَ اللَّهُ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٥٥﴾

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٥٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا ﴿٥٧﴾

¹ คือไม่เป็นที่น่าตำหนิแก่พวกนางและสตรีเพศทั้งหลาย ที่จะไม่คลุมศีรษะต่อหน้าบุคคลที่ได้กล่าวไว้ในอายะฮฺนี้ คือบรรดาญาติสนิทที่เป็นเพศชายของพวกนาง อัลกุรฎูบียฺกล่าวว่า เมื่ออายะฮฺเกี่ยวกับเรื่องฮิญาบถูกประทานลงมา บรรดาบิดาและลูกหลานได้กล่าวแก่ท่านรอสูลุลลอฮฺ คือลัลลอฮฺฮุอะลัยฮิวะซัลลิมว่า พวกเราก็จะต้องพูดกับพวกนางหลังม่าน เช่นเดียวกันหรือ? อายะฮฺนี้จึงถูกประทานลงมาเป็นกาณ์ผ่อนผัน

² หมายถึงบรรดาสตรีที่เป็นมูมินะฮฺ

³ ทั้งในที่ลับและในที่เปิดเผย

⁴ อัลกุรฎูบียฺกล่าวว่า การประสาทพรจากอัลลอฮฺแก่บรรดานะบี หมายถึงความเมตตาและความโปรดปรานของพระองค์ จากมะลาอิกะฮฺ หมายถึงการขอพรและขอกอภัยโทษให้แก่ท่าน

⁵ จากประชาชาติ หมายถึงการขอพรและการยกย่องให้เกียรติแก่ท่าน คือทุกครั้งที่มีมารกล่าวชื่อของท่าน พวกท่านก็จงกล่าวคำว่า สอลัลลอฮฺฮุอะลัยฮิวะซัลลิม

⁶ เช่นพวกฮุศอ์กล่าวว่า “พระหัตถ์ของอัลลอฮฺถูกตรึง (ตรชนี่)” พวกกะฮอรอกกล่าวว่า “อัลมะซีหฺเป็นบุตรของอัลลอฮฺ” และกล่าวร้ายท่านรอสูลุลลอฮฺด้วยการปฏิเสธไม่ยอมรับสาสน์ของท่าน และกล่าวประณามท่านในรูปแบบต่าง ๆ

เขาทั้งในโลกนี้และปรโลก และทรงเตรียมการลงโทษอันอัปยศไว้สำหรับพวกเขา

58. และบรรดาผู้กล่าวร้ายแก่บรรดาผู้ศรัทธาชายและบรรดาผู้ศรัทธาหญิง ในสิ่งที่พวกเขา มิได้กระทำ¹ แน่نون พวกเขาได้แบกการกล่าวร้าย และบาปอันชดแจ้งไว้

59. โอ้ นะบีเอ๋ย! จงกล่าวแก่บรรดาภริยาของเจ้า และบุตรสาวของเจ้า และบรรดาหญิงของบรรดาผู้ศรัทธา ให้พวกเขาตั้งเสื้อคลุมของพวกนางลงมาปิดตัวของพวกนาง² นั้นเป็นการเหมาะสมกว่าที่นางจะเป็นที่รู้จัก เพื่อที่พวกนางจะไม่ถูกรบกวน³ และอัลลอฮฺทรงเป็นผู้อภัยผู้ทรงเมตตาเสมอ

60. แน่نون ถ้าพวกมุนาฟิกันและบรรดาผู้ที่ในหัวใจของพวกเขามีโรค และกลุ่มผู้ก่อความสงบในนครมะดีนะฮฺ ไม่ระงับ (การกระทำที่

وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
بِغَيْرِ مَا كَسَبُوا فَقَدْ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا
وَإِنَّمَا هِيَ إِفْكٌ

بِأَيِّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزْوَاجِكُمْ وَبَنَاتِكُمْ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ
يُؤْذِينَ عَلَيْكُمْ مِنْ غَيْرِ مَا كَسَبْتُمْ ذَلِكَ أُذًى أَنْ يُعْرِفَنَ
فَلَا يُؤْذِينَ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٩﴾

﴿٥٨﴾ لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ الْمُتَنَفِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
مَّرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ

¹ โดยปราศจากความเป็นธรรม คือกล่าวหาในสิ่งที่พวกเขา มิได้กระทำ

² คือให้พวกนางเหล่านั้นสวมเสื้อคลุมๆ ซึ่งจะช่วยปกปิดความสวยงามและเครื่องประดับของพวกนาง เพื่อป้องกันการกล่าวร้ายแก่นาง และแยกให้แตกต่างจากลักษณะของพวกผู้หญิงญาฮิลียะฮฺ อฎฎ็อบรียัยรายนจากอับนุ อับบาส ซึ่งกล่าวเกี่ยวกับอายะฮ์นี้ว่า อัลลอฮฺทรงใช้บรรดาหญิงผู้ศรัทธาว่า เมื่อพวกนางจะออกจากบ้าน ให้พวกนางคลุมศีรษะและปกปิดใบหน้าด้วยเสื้อคลุมของพวกนาง และเปิดช่องสำหรับนัยน์ตาอย่างเดียว

³ ในการปกปิดเช่นนั้นเป็นการป้องกันพวกนางให้พ้นจากคำพูดของพวกมุนษย์เลวทราม และเป็นกรแยกพวกนางให้แตกต่างจากพวกทาสี

เลวทรามของพวกเขานั่นเอง) แน่หนอน เราจะให้เจ้ามีอำนาจเหนือพวกเขา แล้วพวกเขาจะไม่กลับมาทำนักรเป็นเพื่อนบ้านของเจ้าในนั้นอีก เว้นแต่เพียงชั่วเวลาอันเล็กน้อยเท่านั้น¹

61. พวกเขาเหล่านั้นถูกสาปแช่ง² ไม่ว่าพวกเขาจะถูกพบ ณ แห่งหนใด ก็จะถูกจับกุมและถูกสังหาร (โดยปราศจากความเมตตา)

62. นั่นคือแนวทางของอัลลอฮ์แก่บรรดาผู้ที่ล่วงลับไปแล้วแต่กาลก่อน³ และเจ้าจะไม่พบการเปลี่ยนแปลงใดๆ ในแนวทางของอัลลอฮ์⁴

63. มีผู้คนถามเจ้าเกี่ยวกับยามอวสาน⁵ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) “แท้จริงความรู้ในเรื่องนั้นอยู่ ณ ที่อัลลอฮ์”⁶ และอะไรเล่าจะทำให้เจ้ารู้ได้ บางที่ยามอวสานนั้นอยู่ใกล้ๆ นี้เอง

64. แท้จริง อัลลอฮ์ทรงสาปแช่งบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา⁷ และทรงเตรียมไฟที่ลุกโชนชดชงไว้สำหรับพวกเขา

بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٦﴾

مَلْعُونِينَ أَيْنَمَا تَقِفُوا أَخِذُوا وَقْتِكُمْ وَقْتًا ﴿١٧﴾

سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلُ
وَلَن تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿١٨﴾

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ
وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿١٩﴾

إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكٰفِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ﴿٢٠﴾

¹ อีรอสซียักกล่าวว่า อัลลอฮ์ทรงสัญญากับนบีมุฮัมมัดว่า จะให้เขาขับไล่บรรดาศัตรูของเขาออกจากนครมะดีนะฮ์ เพื่อกำจัดมนุษย์จำพวกเลวทรามให้หมดสิ้นไป

² คือให้ห่างไกลจากความเมตตาของอัลลอฮ์

³ คือพระองค์จะทรงกระทำแก่พวกเขาเหล่านั้นในลักษณะดังกล่าว

⁴ เพราะแนวทางของอัลลอฮ์นั้นตั้งอยู่บนรากฐานอันมั่นคงแข็งแรง

⁵ คือพวกมุชริกีนถามเจ้าเป็นเชิงเหยียดหยันถึงกำหนดเวลาของยามอวสาน

⁶ ผู้ที่รู้เรื่องนั้นคือพระผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับ พระองค์ทรงปกปิดไว้เพื่ออภิมะฮุซของพระองค์ ไม่มีผู้ใดสามารถล่วงรู้ได้ แม้แต่มะลาอิกะฮ์ผู้ใกล้ชิดและนบีมุฮัมมัดเป็นรอซูล

⁷ คือขับไล่พวกเขาให้ห่างไกลจากความเมตตาของพระองค์

65. พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล พวกเขาจะไม่พบผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือ¹

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجِدُونَ فِيهَا وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٦٥﴾

66. วันที่ใบหน้าของพวกเขาจะถูกพลิกกลับไปกลับมาในไฟนรก² พวกเขาจะกล่าวว่า “โอ้ความระทมทุกข์ของเรา! หากเราได้เชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮ์ และเราได้เชื่อฟังปฏิบัติตามรอซูล ก็จะได้หรือ!!”³

يَوْمَ نُفَلِّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ ﴿٦٦﴾

67. และพวกเขา กล่าวว่า “ข้าแต่พระเจ้าของเรา แท้จริงเราได้เชื่อฟังปฏิบัติตามบรรดาหัวหน้าของเรา และบรรดาผู้นำของเรา ดังนั้น พวกเขาได้ทำให้พวกเราหลงทาง⁴

وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلًا ﴿٦٧﴾

68. ข้าแต่พระเจ้าของเรา ได้โปรดลงโทษพวกเขาสองเท่าเถิด⁵ และทรงสาปแช่งพวกเขาซึ่งการสาปแช่งอันยิ่งใหญ่”

رَبَّنَا إِنَّهُمْ ضَعَفْتَنِي مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنَتُمْ لَعْنًا كَبِيرًا ﴿٦٨﴾

69. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย! พวกเจ้าอย่าได้เป็นเช่นบรรดาผู้สับประมาทมุซา⁶ แล้วอัลลอฮ์ก็

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَىٰ مُوسَىٰ فَبَرَأَهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا ﴿٦٩﴾

¹ ให้พ้นจากการลงโทษของพระองค์

² เหมือนกับเนื้อที่ถูกย่าง

³ เพื่อที่ เราจะ ไม่ถูกทดสอบด้วยการลงโทษที่น่าเหยียดหยามเช่นนั้น

⁴ จากแนวทางที่ถูกต้องและการศรัทธา

⁵ เพราะพวกเขาเป็นต้นเหตุที่ทำให้พวกเราหลงทาง

⁶ คืออย่าได้เป็นเช่นพวกยะฮูดที่โต้กล่าวหานะบีมุซาว่า เป็นโรคต่างหรือโรคเรื้อน

ทรงให้เขาพ้นจากที่พวกเขากล่าวร้าย¹ และเขา
เป็นผู้ควรแก่การคารวะ ณ ที่อัลลอฮ์²

70. โอ้บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย! จงยำเกรงอัลลอฮ์³
และจงกล่าวถ้อยคำที่เที่ยงธรรมเถิด⁴

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾

71. พระองค์จะทรงปรับปรุงการทำงานของพวก
เจ้าให้ดีขึ้นสำหรับพวกเจ้า⁵ และจะทรงอภัยโทษ
ความผิดของพวกเจ้าให้แก่พวกเจ้า และผู้ใด
เชื่อฟังปฏิบัติตามอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์
แน่นอน เขาได้รับความสำเร็จใหญ่หลวง⁶

يُصَلِّحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ
وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾

72. แท้จริงเราได้เสนอการอะมานะฮ์⁷ แก่ชั้น
ฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน และขุนเขาทั้งหลาย
แต่พวกมันปฏิเสธจะแบกรับมันและกลัวต่อมัน
(คือภาระอันหนักอึ้ง)⁸ และมนุษย์ได้แบกรับ
มัน แท้จริงเขา (มนุษย์) เป็นผู้ธรรมมงามาย
ยิ่ง⁹

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا
الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٢﴾

¹ เกี่ยวกับเรื่องนี้มีหะดีษรายงานมีความหมายโดยสรุปว่า อัลลอฮ์ทรงประสงค์ที่จะให้มุซาพ้นจากข้อกล่าวหาด้วยการให้เขาเปลื้องเสื้อผ้าลงไปอาบน้ำในลำธาร เมื่ออาบน้ำแล้วขึ้นมาก็ไม่พบเสื้อผ้า จึงเดินตระเวนหา ผู้คนจึงได้มองเห็นเรือนร่างของมุซาวาบริสุทธีผุดผ่อง ปราศจากโรคใดๆ ทั้งสิ้น

² คือเป็นผู้ที่มีตำแหน่งอันสูงส่ง ณ ที่พระเจ้าของเขา จะขอสั่งใดพระองค์ก็จะประทานให้แก่เขา

³ จงยำเกรงอัลลอฮ์ในทุกคำพูดและการกระทำของพวกเจ้า

⁴ คือถ้อยคำที่เป็นที่โปรดปรานแด่อัลลอฮ์เท่านั้น

⁵ คือพระองค์จะประทานความสำเร็จและรับกรงานที่ดีของพวกเจ้า

⁶ คือบรรลุสู่เป้าหมายที่เขาต้องการ

⁷ คือบทบัญญัติต่างๆ ทางศาสนาทั้งข้อใช้และข้อห้าม

⁸ หมายถึงว่าอะมานะฮ์ที่อัลลอฮ์จะมอบให้แก่พวกมันนั้น เป็นภาระที่ยิ่งใหญ่และสำคัญยิ่ง

⁹ คือมนุษย์เป็นผู้ธรรมต่อตัวเอง และไม่รู้จักบั่นปลายแห่งความเสียหายที่จะเกิดขึ้น

73. เพื่ออัลลอฮ์จะได้ทรงลงโทษแก่พวกมุนาฟิกินชายและพวกมุนาฟิกินหญิง¹ และบรรดาผู้ตั้งภาคีชาย (มุชริกิน) และบรรดาผู้ตั้งภาคีหญิง (มุชริก้าต)² และเพื่ออัลลอฮ์จะทรงอภัยโทษแก่บรรดาผู้ศรัทธาชาย³ และบรรดาผู้ศรัทธาหญิง และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงอภัย ผู้ทรงเมตตาเสมอ

لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ
وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ
عَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٣﴾

¹ การที่พระองค์ทรงให้มนุษย์แบกรับอะมานะฮ์ซึ่งเป็นข้อบัญญัตินั้น ก็เพื่อที่จะทรงลงโทษพวกมุนาฟิกินที่แสดงออกซึ่งการอื้อमानแต่เพียงภายนอก และซ่อนการกุฟรไว้ภายใน

² พวกมุชริกินคือผู้ที่แสดงออกซึ่งการตั้งภาคีต่อพระองค์ ทั้งภายนอกและภายใน

³ คือพระองค์จะทรงเมตตาต่อบรรดามุอิมิน จะทรงอภัยโทษและโปรดปรานพวกเขา